

minde om, at der eksisterer et Selskab, som, saa vidt jeg ved, hedder Foreningen for Skovbrugere, en Forening af private Skovbrugere, som arbejder for at støtte Skovindustrien her i Landet; men idet den arbejder for det private Skovbrug, arbejder den jo ogsaa for Staten, da Staten jo er den langt overvejende største Skovejer her i Landet, og den nuværende højtærede Minister har indmeldt sine Skovridere som Medlemmer i denne Forening, hvad jeg mener fortjener megen Paaskønnelse. Blandt de Ting, som den nævnte Forening har stillet sig til Opgave, er ogsaa den at fremme Brugen af Tørv og Træ til Indfyring; men der beklager jeg, at Staten og den højtærede Minister ikke have sørget for at støtte Foreningens Bestræbelser i saa Henseende. Den ærede Minister har sat en Stopper for, at der anbringes flere Kulkakkelovne i Forstembedsmændenes Boliger, men ellers ved jeg ikke, han har gjort noget. Jeg vilde ønske, at det var den højtærede Minister, der havde stillet det Forslag paa Finansloven, som jeg har tilladt mig at stille som Ændringsforslag. Medens jeg for min Del aldeles ikke er Tilhænger af nogen som helst Beskyttelse og derfor heller ikke af nogen Beskyttelse for Skovene, idet en saadan Beskyttelse faktisk vil sige en Toldbeskyttelse væsentlig til Fordel for Staten og de mest velhavende Grundbesiddere i Landet, saa kan jeg ikke nægte, at det synes berettiget, naar der fordres den direkte Støtte af Staten derved, at Staten som den største Forbruger tager sit Forbrug fra Indlandet overalt, hvor det kan lade sig gøre, og ikke søger til Udlandet for at erhverve de Produkter, som skulle bruges her i Landet. Dette gælder ikke blot vore Skovprodukter, men det gælder alle industrielle Produkter: alt, hvad Staten har Brug for, bør den, saa vidt det er muligt, tage inden for Landets Grænser. Selv om de ogsaa maatte være lidt dyrere, hvad der for Resten ikke er Tale om her, mener jeg, det er Statens Pligt at støtte den hjemlige Industri fremfor at søge til Udlandet. Jeg behøver ikke at nævne de forskellige Virksomheder, der kunde være Anledning for Staten til at støtte i forskellig Henseende, det have vi saa ofte haft fremme; men naar Staten bærer sig saaledes ad, at den f. Eks. paa alle Landets Jærnbanestationer, hvor der tidligere anvendtes Tørv og Træ, nu er gaaet over til at anbringe Kulkakkelovne og paa alle sine offentlige Kontorer i Byerne anbringer saadanne Kakkelovne, samtidig med, at vi have Masser af billig

Brændsel i Landet, saa synes jeg, dette nærmest maa sammenstilles med de ledende unge Damer Optræden for nogle Aar siden, da de dansede Penge sammen til Forsvarsvæsenet, men hvor vel at mærke største Delen var iført Kjoler, Strømper, Sko og endnu mere intime Paalædningsgenstande, som vare forskrevne fra Magasin du Louvre. Dette er jo en sær Maade at vise sin Fædrelandskærlighed paa, idet de mere velhavende altsaa for største Delen lade indforskrive fra Udlandet, hvad de have Brug for, og overlade til de mindre bemidlede at benytte de indenlandske Frembringelser. Der har været indvendt, at det skulde være dyrere at anvende det indenlandske Brændsel fremfor det, der kan bringes hertil pr. Skib eller Jærnbane. Dette er ikke Tilfældet. Jeg skal tillade mig at henvise til det Tidsskrift, den paagældende Forening udgiver. Man vil der finde, at der fra Foreningens Side er gjort forskellige Forsøg paa at komme til at faa en Kakkelovn konstrueret saaledes, at den kunde benytte det indenlandske Brændsel lige saa godt som det fremmede. Men hvis den højtærede Minister vilde støtte Sagen ved at benytte disse Ovne og først og fremmest udskrive en Konkurrence mellem de forskellige Systemer, nærer jeg ikke nogen Tvivl om, at vi med Lethed vilde kunne komme til at konstruere Ovne, der ikke alene ere smukkere end de rædsomme, glødende Cylindre, der tillige ere ødelæggende for Helbredet, og som vi nu se overalt i Stationsbygninger og andre offentlige Bygninger; men som ogsaa ere bedre end de, der nu bruges. Jeg vil tillade mig at erindre om, at den Industri at konstruere Kakkelovne til Befolkningen er for en stor Del den, som Jærnstøberierne her i Landet have levet paa, og som har givet glimrende Indtægter. Efterhaanden som Jærnbanernes Udvikling gaar fremad, udbredes disse Ovne ikke alene langs Linierne, men selv ude paa Landet trænge de frem. Der er ingen Tvivl om, at hvis Staten vilde gaa i Spidsen og søge at frembringe en Konkurrence paa dette Omraade, vilde den derved bevirke, at man standsede med Konstruktionen af slige Ovne. Der er, som sagt, gjort Forsøg fra Foreningens Side, men en privat Forening kan ikke paa den Maade gaa i Spidsen som Staten. Hvis Staten derimod vilde anvise Vejen ved at benytte indenlandsk Brændsel i de offentlige Bygninger, saa vilde derved skænkes Forstsvæsenet en betydelig Støtte. Som Forholdene nu ere, købes Træet fra Statsskovene for en stor Del af Savværkerne,